

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Pr-939/2025-19

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji Nikolini Labuhar Bazina, u pravnoj stvari tužiteljice Helene Šlogar iz Zagreba, Plehanov put 5, OIB: 76856645703, zastupane po punomoćnici Monici Golub, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Šooš Maceljski, Mandić, Stanić i partneri d.o.o. u Zagrebu, protiv tuženika Libertas međunarodno sveučilište, Zagreb, Trg. J. F. Kennedyja 6b, OIB: 98124140248, zastupanog po punomoćniku Tomislavu Zagorcu, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Primorac i partneri d.o.o. u Zagrebu, radi utvrđenja nedopuštenosti otkaza, te u pravnoj stvari tužitelja Libertas međunarodno sveučilište, Zagreb, Trg. J. F. Kennedyja 6b, OIB: 98124140248, zastupanog po punomoćniku Tomislavu Zagorcu, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Primorac i partneri d.o.o. u Zagrebu, protiv tužene Helene Šlogar iz Zagreba, Plehanov put 5, OIB: 76856645703, zastupane po punomoćnici Monici Golub, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Šooš Maceljski, Mandić, Stanić i partneri d.o.o. u Zagrebu, radi sudskog raskida, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 28. travnja 2026., u prisutnosti tužiteljice osobno, punomoćnice tužiteljice i punomoćnika tuženika, 12. lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da Odluka o redovitom otkazu ugovora o radu uvjetovan skrivljenim ponašanjem radnika, KLASA: 602-04/25-10/3, URBROJ: 251-674-03-1-25-2 od 1. travnja 2025. kojom se tužiteljici-protutuženoj Heleni Šlogar otkazuje Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 28. veljače 2019. nije dopuštena te da radni odnos nije prestao.

II. Nalaže se tuženiku-protutužitelju Libertas međunarodnom sveučilištu da tužiteljicu Helenu Šlogar vrati na posao sukladno Ugovoru o radu na neodređeno vrijeme od 28. veljače 2019. na poslove koje je obavljala prije donošenja Odluke o redovitom otkazu ugovora o radu uvjetovan skrivljenim ponašanjem radnika, KLASA: 602-04/25-10/3, URBROJ: 251-674-03-1-25-2 od 1. travnja 2025., u roku od 15 dana.

III. Odbija se protutužbeni zahtjev tuženika-protutužitelja Libertas međunarodnog sveučilišta koji glasi:

"1) Određuje se sudski raskid Ugovora o radu sklopljenog na neodređeno vrijeme dana 28.02.2019. godine između tužiteljice HELENE ŠLOGAR, Plehanov put 5, Zagreb,

OIB: 76856645703 i tuženika Libertas Međunarodno sveučilište, Trg J. F. Kennedy 6 b, Zagreb, OIB: 98124140248 s danom podnošenja ove protutužbe.

2) Nalaže se tužitelju-protutuženiku da tuženiku-protutužitelju naknadi troškove ovog parničnog postupka, zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate."

IV. Nalaže se tuženiku-protutužitelju Libertas međunarodnom sveučilištu naknaditi tužiteljici-protutuženoj Heleni Šlogar troškove parničnog postupka u iznosu od 1.000,00 EUR zajedno sa zateznom kamatom koja teče od 12. lipnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

V. Odbija se zahtjev tuženika-protutužitelja Libertas međunarodnog sveučilišta za naknadu troška postupka u iznosu od 875,00 EUR.

Obrazloženje

1. Tužiteljica-protutužena u tužbi u bitnome navodi da je 2. travnja 2025. zaprimila Odluku o redovitom otkazu ugovora o radu uvjetovanog skrivljenim ponašanjem radnika, KLASA: 602-04/25-10/3, URBROJ: 251-674-03-1-25-2 od 1. travnja 2025. (dalje: Odluka o otkazu), kojom joj je tuženik-protutužitelj otkazao ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 28. veljače 2019. zbog kršenja obveza iz radnog odnosa, a koja se Odluka o otkazu temelji isključivo na Odluci Stegovnog povjerenstva, KLASA: UP/I-602-04/25-13/10, URBROJ: 251-674-04-1-25-4 od 27. ožujka 2025. (dalje: Odluka Stegovnog povjerenstva), kojom je tužiteljica-protutužena proglašena stegovno odgovornom zbog slanja elektroničke poruke studentu Željku Stanecu od 4. ožujka 2025. Sukladno članku 133. stavku 1. Zakona o radu, tužiteljica-protutužena je u zakonskom roku od 15 dana od dana dostave Odluke o otkazu, 15. travnja 2025., preporučenom pošiljkom putem pošte uputila tuženiku Zahtjev za zaštitu prava iz radnog odnosa, koji je tuženik zaprimio 22. travnja 2025. te ga je očitovanjem od 5. svibnja 2025. utvrdio neosnovanim. Tužiteljica-protutužena prije svega ističe kako je Odluka o otkazu preuranjena i samim time nezakonita. Naime, tuženik je Odluku o otkazu donio isključivo na temelju Odluke Stegovnog povjerenstva, koja u trenutku donošenja Odluke o otkazu nije stekla svojstvo pravomoćnosti ni izvršnosti, budući da je tužiteljica protiv Odluke Stegovnog povjerenstva pravodobno podnijela žalbu dana 11. travnja 2025., zahtijevajući od drugostupanjskog tijela, Upravnog vijeća tuženika, da u cijelosti poništi Odluku Stegovnog povjerenstva. Tužiteljica ističe kako tuženik nije bio ovlašten donijeti Odluku o otkazu prije nego se konačno odluči o njezinoj žalbi, budući da Odluka Stegovnog povjerenstva može proizvesti pravni učinak tek od njezine izvršnosti, a koje svojstvo takva odluka stječe tek po donošenju odluke o žalbi i dostavi takve odluke tužiteljici, kako to jasno proizlazi iz članka 17. Pravilnika o stegovnoj odgovornosti tuženika od 30. kolovoza 2023. Tužiteljica nadalje osporava zakonitost točke 2. izreke Odluke Stegovnog povjerenstva kojom je određeno da žalba ne odgađa njezino izvršenje, navodeći da uvjeti iz članka 112. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku za ukidanje odgodnog učinka žalbe u konkretnom slučaju nisu bili ispunjeni. U obrazloženju Odluke Stegovnog povjerenstva navodi se kako žalba nema odgodni učinak radi otklanjanja štete koja se ne bi mogla otkloniti te radi poduzimanja hitnih mjera, uz dodatno pojašnjenje da bi odgodnim učinkom žalbe

stegovna mjera prijedloga otkaza ugovora o radu izgubila svaku svrhu i smisao jer bi tužiteljica i nadalje mogla ponoviti isto djelo, pa bi u slučaju daljnjih postupanja ove vrste ugled Sveučilišta bio nepovratno narušen. Međutim, tužiteljica-protutužena ističe kako Stegovno povjerenstvo pri tome u cijelosti zanemaruje činjenicu da je tuženik-protutužitelj već 6. ožujka 2025. donio Odluku o privremenom udaljavanju s posla (suspenziji) tužiteljice (dalje: Odluka o suspenziji), kojom je tužiteljica-protutužena privremeno udaljena s posla nastavnice Sveučilišta Libertas s danom 6. ožujka 2025., a koja suspenzija traje do okončanja stegovnog postupka pokrenutog Odlukom o pokretanju stegovnog postupka od 5. ožujka 2025. ili do drugačije odluke tuženika-protutužitelja. Navedenom Odlukom o suspenziji tužiteljici-protutuženoj je za vrijeme trajanja suspenzije zabranjeno bez poziva odnosno pisanog odobrenja pristupati poslovnim prostorijama tuženika-protutužitelja, koristiti opremu i resurse tuženika-protutužitelja te uspostavljati i održavati službenu komunikaciju sa studentima i zaposlenicima tuženika. Imajući u vidu da je Odlukom o suspenziji već ostvaren cilj koji Stegovno povjerenstvo navodno želi postići ukidanjem odgodnog učinka žalbe, to je predmetna Odluka Stegovnog povjerenstva u tom dijelu neutemeljena i nezakonita, jer se njome nikako ne postiže svrha na koju se Stegovno povjerenstvo poziva. S obzirom na navedeno, tužiteljica-protutužena zaključuje kako Stegovno povjerenstvo ni na koji način nije dokazalo navodnu nenadoknadivu štetu koja bi mogla nastati ukidanjem odgodnog učinka žalbe, a navod o poduzimanju hitnih mjera jednako je tako potpuno paušalan i nije jasno koje su to hitne mjere koje se mogu poduzeti samo uz ukidanje odgodnog učinka žalbe. Tužiteljica-protutužena ističe kako je ovim nezakonitim postupanjem Stegovnog povjerenstva onemogućena u zaštiti svojih prava i interesa te joj je povrijeđeno pravo na djelotvoran pravni lijek iz članka 18. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske. Tužiteljica-protutužena ujedno ističe kako su povrijeđene formalne pretpostavke dopuštenosti otkaza. Naime, tuženik-protutužitelj tužiteljici-protutuženoj nije prethodno uputio pisano upozorenje na povredu obveze iz radnog odnosa s naznakom mogućnosti otkaza ako se povreda nastavi, sukladno članku 119. stavku 1. Zakona o radu. Nadalje, tužiteljici-protutuženoj nije omogućeno iznošenje obrane u cijelosti, što je razvidno iz Zapisnika o stegovnom postupku od 17. ožujka 2025., u kojemu su joj predsjedavajući prekinuli izlaganje izjavama prof. dr. sc. Ive Andrijanića — „potrebno je izjašnjavanje o mailu, potrebno je skratiti izjašnjavanje” — i izv. prof. dr. sc. Ante Samodola — „povjerenstvo zna članke, prekinimo sjednicu i izlaganje”. Tužiteljica-protutužena naglašava i kako se njezina izjava dana tijekom interne istrage tuženika nikako ne može smatrati iznošenjem obrane predviđene kao zakonsko pravo radnika u postupku donošenja odluke o otkazu, budući da je tuženik bio dužan omogućiti tužiteljici da se izjasni o Odluci Stegovnog povjerenstva prije donošenja Odluke o otkazu, tim više što je Stegovno povjerenstvo protivno zakonu odredilo da žalba nema odgodni učinak. Tuženik-protutužitelj je bez valjanog obrazloženja prihvatio prijedlog Stegovnog povjerenstva o otkazu ugovora o radu, a da pritom tužiteljici-protutuženoj nije omogućio očitovanje na isti niti je na bilo koji način uzeo u obzir opsežne navode koje je tužiteljica-protutužena iznijela u žalbi protiv Odluke Stegovnog povjerenstva. Tužiteljica-protutužena osporava i osnovanost razloga za otkaz, pri čemu radi razumijevanja predmeta ukazuje na sljedeće odlučne činjenice. Tema diplomskog rada studenta Željka Staneca pod nazivom „Stavovi stanovnika grada Samobora o primjeni zelenih tehnologija u zaštiti okoliša” odobrena je od strane Odbora za diplomatske radove sveučilišnih studija dana 18. listopada 2024. (dalje: Odluka Odbora za diplomatske radove), temeljem koje su studentu Željku Stanecu dani rok od godine dana za izradu diplomskog rada, a tužiteljica-protutužena je imenovana mentoricom. U periodu od 5. prosinca 2024. do 31. siječnja 2025.

tužiteljica-protutužena je bila privremeno nesposobna za rad zbog bolesti, o čemu je pravovremeno obavijestila Rektorat tuženika, nakon čega se dana 31. siječnja 2025. vratila izvršavanju profesionalnih obveza. Za vrijeme bolovanja, 14. siječnja 2025., tužiteljica-protutužena je zaprimila e-mail studenta Željka Staneca u kojemu joj je isti dostavio izrađen diplomski rad sa zamolbom za konzultacije. Dana 3. veljače 2025. tužiteljica je odgovorila studentu da je bila na bolovanju te da će mu se javiti, no istoga dana student joj je odgovorio da mu je u komunikaciji s prof. Buzarom dodijeljen novi mentor, prof. Davor Perkov, koji je rad pročitao, proveo turnitin kontrolu i izradio izvješće te da su pred obranom. Tužiteljica-protutužena pri tome naglašava kako od strane predsjednika Odbora za diplomske radove sveučilišnih studija izv. prof. dr. sc. Stipe Buzara nikada nije dobila službenu odluku o promjeni mentora za studenta Željka Staneca, niti joj se doc. dr. sc. Davor Perkov ikada javio s obavijesti da je službenom odlukom preuzeo mentoriranje predmetnog diplomskog rada. Budući da nikada nije zaprimila takvu odluku, tužiteljica-protutužena je i dalje bila formalna mentorica studenta Željka Staneca na temelju Odluke Odbora za diplomske radove, zbog čega je bila ne samo ovlaštena već i dužna reagirati na uočene nedostatke u diplomskom radu i sumnju u autorstvo sukladno Pravilniku o diplomskom radu i Etičkom kodeksu tuženika. Naime, nakon što je proučila dostavljeni nacrt diplomskog rada, tužiteljica-protutužena je uočila kako u radu nisu navedene niti primijenjene statističke metode obvezne u znanstveno-istraživačkim radovima, nisu navedene statističke metode u svrhu provjere hipoteza, student nije razradio uvod ni zaključak, u popisu literature naveden je premali broj korištene literature, a u prvoj verziji rada nedostaju prilozi i životopis, pri čemu naslov prve verzije rada nije bio identičan naslovu prihvaćenom na sjednici Odbora za diplomske radove od 18. listopada 2024. Sve navedeno kod tužiteljice-protutužene je izazvalo sumnju da student nije sam izradio predmetni diplomski rad, a što je izrijeком propisano u članku 1. stavku 3. Pravilnika o diplomskom radu kao razlog za pokretanje mjera u skladu s Pravilnikom o stegovnoj odgovornosti studenata i Etičkim kodeksom Sveučilišta. Slijedom toga, tužiteljica-protutužena je 4. ožujka 2025. studentu Željku Stanecu uputila elektroničku poruku u kojoj je naznačila da, u slučaju da doc. dr. sc. Davor Perkov nastavi memoriranje sadašnje teme i diplomskog rada, morat će pokrenuti prijavu Stegovnom povjerenstvu i Etičkom povjerenstvu, napominjući studentu da razumije situaciju u kojoj se nalazi. Tužiteljica osporava da bi predmetni e-mail imao prijetećeg tona ili da bi uznemirio studenta, što je razvidno i iz naknadne e-mail korespondencije toga istog dana u kojoj se student sam ispričao tužiteljici-protutuženoj riječima „još jednom primite moju ispriku, ali stvarno nisam znao što napraviti, već mi je jedini interes bio to što prije završiti", a tužiteljica-protutužena mu je odgovorila: „Poštovani kolega Stanec, razumijem vašu nezavidnu situaciju u kojoj ste se našli, jer niste jedini student i nema potrebe da se ispričavate s obzirom na to da ste radili prema uputama prof. Buzara." Tužiteljica ističe kako Stegovno povjerenstvo i tuženik navedenu cjelovitu e-mail korespondenciju u potpunosti zanemaruju, a upozorenje studentu Željku Stanecu da kao mentorica mora poduzeti propisane radnje u vidu prijave Stegovnom povjerenstvu i Etičkom povjerenstvu nikako ne može predstavljati stegovna djela neizvršavanja, nesavjesnog, nepravodobnog ili nemarnog izvršavanja radnih obveza, uznemiravanje studenata s kojim se službeno kontaktira i nanošenja štete ugledu ustanove iz članka 7. stavka 1. točaka 1., 10. i 17. Pravilnika o stegovnoj odgovornosti. Upravo suprotno, postupci koje je tužiteljica poduzela predstavljaju ozbiljan, kritičan i profesionalan stav koji slijedi pravila ponašanja definirana Etičkim kodeksom i koji štiti ugled i dostojanstvo profesorske profesije i sveučilišne zajednice u cjelini. Tužiteljica-protutužena ističe i kako je Odluka o otkazu neobrazložena, budući da tuženik-protutužitelj nije

samostalno obrazložio razloge prihvatanja prijedloga Stegovnog povjerenstva o otkazu ugovora o radu, već je prepisao utvrđenja iz nepravomoćne Odluke Stegovnog povjerenstva, pri čemu nije ni jasno koje je točno od navedenih stegovnih djela tužiteljica zapravo počinila slanjem predmetnog e-maila, što ne zadovoljava zahtjev obrazloženja iz članka 120. Zakona o radu. Tužiteljica-protutužena nadalje ističe kako je izrečena stegovna mjera prijedloga otkaza ugovora o radu, kao najteža propisana mjera iz članka 13. Pravilnika o stegovnoj odgovornosti, apsolutno nerazmjerna navodnom djelu, s obzirom na to da tužiteljica-protutužena za cijelo trajanje radnog odnosa nije imala pritužbi na rad. Konačno, tužiteljica-protutužena tvrdi kako pravi razlog donošenja Odluke o otkazu nije vezan za njezino postupanje ni propuste vezane uz radnopravni status, već leži u tome što je istog dana kada je tuženik-protutužitelj pokrenuo predmetni stegovni postupak, dana 5. ožujka 2025., podnijela Prijavu nesavjesnog i nepravodobnog postupanja izv. prof. dr. sc. Stipe Buzara i Prijavu nesavjesnog postupanja i zloupotrebe položaja doc. dr. sc. Davora Perkova. Tužiteljica smatra kako je uslijed navedenih predstavljeni postala žrtva diskriminacije, na što ukazuje i činjenica da su joj bez ikakve formalne odluke i opravdanog razloga oduzeta mentorstva te da nije uvrštena u raspored nastave za ljetni semestar akademske godine 2024./2025. Prema ocjeni tužiteljice-protutužene, navedenim sustavnim kršenjem prava na rad i prava koja proizlaze iz rada, kao i načinom na koji je proveden predmetni stegovni postupak, tužiteljici-protutuženoj je povrijeđeno dostojanstvo jer je stavljena u neravnopravan i ponižavajući položaj u odnosu na druge radnike tuženika-protutužitelja, zbog čega smatra da je Odluka o otkazu u cijelosti neosnovana i nezakonita.

2. U odgovoru na tužbu tuženik-protutužitelj ističe da su tužbeni navodi neosnovani. Tuženik-protutužitelj u odgovoru na tužbu osporava tužbene navode kao neosnovane, ističući da su razlozi za otkaz detaljno obrazloženi u Odluci o otkazu, te da je ista donesena sukladno važećim propisima i internim aktima tuženika. Glede prigovora preuranjenosti Odluke o otkazu, tuženik-protutužitelj navodi kako je točkom 2. izreke Odluke Stegovnog povjerenstva određeno da žalba ne odgađa njezino izvršenje sukladno odredbi članka 112. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku, te da je Odluka Stegovnog povjerenstva postala izvršna dostavom tužiteljici-protutuženoj 1. travnja 2025. sukladno odredbi članka 133. stavka 2. ZUP-a, prema kojoj prvostupanjsko rješenje postaje izvršno dostavom stranci ako žalba nema odgodni učinak, pri čemu za izvršnost rješenja nije potrebno da isto stekne svojstvo pravomoćnosti. Slijedom toga, Odluka o otkazu od 1. travnja 2025. donesena je nakon što je Odluka Stegovnog povjerenstva postala izvršna, čime je tuženik-protutužitelj postupio sukladno odredbi članka 17. Pravilnika o stegovnoj odgovornosti prema kojoj poslodavac stegovnu mjeru prijedloga otkaza provodi nakon što odluka postane izvršna. Što se tiče zakonitosti ukidanja odgodnog učinka žalbe, tuženik-protutužitelj ističe kako ovaj sud nije stvarno nadležan odlučivati o tom pitanju niti preispitivati zakonitost Odluke Stegovnog povjerenstva, jer tužiteljica svoja prava s time u vezi može štititi isključivo pred stvarno nadležnim tijelima u upravnom postupku odnosno u upravnom sporu. Podredno, tuženik-protutužitelj predlaže prekid ovog postupka do pravomoćnosti Odluke Stegovnog povjerenstva sukladno odredbi članka 213. stavka 1. točke 1. ZPP-a, ako tužiteljica ustraje na tvrdnji da je zakonitost te odluke prethodno pitanje za zakonitost Odluke o otkazu. Glede prigovora povrede formalnih pretpostavki dopuštenosti otkaza, tuženik-protutužitelj ističe kako je postupak obrane tužiteljice-protutužene proveden u okviru stegovnog postupka sukladno odredbi članka 50. stavka 3. Pravilnika o radu, te da je iz Zapisnika o sjednici Stegovnog povjerenstva

vidljivo da je sjednica trajala od 12:00 do 12:57 sati, u kojem je razdoblju tužiteljica-protutužena imala dovoljno vremena iznijeti svoju obranu. Tuženik nadalje ističe kako je svaki pravno relevantan navod tužiteljice-protutužene u obrazloženju Odluke o otkazu razmotren i njegovo otklanjanje detaljno obrazloženo, te da okolnost da se tužiteljica ne slaže sa zaključcima tuženika ne znači da joj je bilo kakvo pravo uskraćeno. Glede izostanka pisanog upozorenja, tuženik-protutužitelj se poziva na odredbu članka 9. stavka 2. Pravilnika o stegovnoj odgovornosti prema kojoj se pisano upozorenje daje u slučaju lakšeg oblika kršenja koji ne zahtijeva provođenje stegovnog postupka, a budući da je provedenim stegovnim postupkom utvrđen teži oblik kršenja ugovornih obveza, u smislu odredbe članka 119. stavka 1. Zakona o radu nije bilo opravdano očekivati da poslodavac tužiteljicu pisano upozori. Glede osnovanosti razloga za otkaz, tuženik-protutužitelj navodi kako je tužiteljica-protutužena prema vlastitim tvrdnjama već 3. veljače 2025. imala informacije o prihvaćenoj prijavi teme diplomskog rada studenta Željka Staneca pod mentorstvom doc. dr. sc. Davora Perkova, dakle znala je da je studentu dodijeljen novi mentor, a unatoč tome mu je 4. ožujka 2025. uputila predmetnu elektroničku poruku. Tuženik-protutužitelj ističe kako iz sadržaja cjelokupne korespondencije jasno proizlazi da je povod slanju poruke bio to što je studentu odobren novi mentor, a ne navodna sumnja u kvalitetu diplomskog rada, te da se u samoj poruci uopće ne spominje kvaliteta diplomskog rada. Tuženik-protutužitelj smatra kako navedena poruka predstavlja uznemiravanje studenta koji je samo izvršavao svoje obveze sukladno općim aktima i uputi tuženika, obračunavanje s odlukom poslodavca te pokušaj pritiska na poslodavca posredstvom studenta, a ne profesionalno postupanje tužiteljice-protutužene u interesu akademske zajednice kako tužiteljica tvrdi. Na to ukazuje i sadržaj e-maila koji je uznemireni student uputio prorektoru izv. prof. dr. sc. Stipi Buzaru navodeći: „Ništa nisam radio na svoju ruku, poštivajući svakog profesora Sveučilišta i nakon svega toga ispod svake razine profesionalne odgovornosti. Sada kada bi trebali dogovoriti datum obrane, od prof. Šlogar danas dobijem ovakav mail i što mi je učiniti? Stvarno ne znam.“ Tuženik-protutužitelj zaključuje kako navedeni postupci tužiteljice-protutužene predstavljaju očigledno neizvršavanje, nesavjesno i nemarno izvršavanje radnih obveza jer je postupala izravno suprotno odlukama poslodavca, a takvim ponašanjem narušila je odvijanje nastavnog procesa i ugrozila ugled Sveučilišta kao privatne obrazovne institucije koja se financira vlastitim prihodima. Glede tvrdnji tužiteljice o diskriminaciji, tuženik iste ocjenjuje potpuno neistinitima, ističući da tužiteljica nikada nije pokrenula postupak zaštite dostojanstva ni podnijela pritužbu sukladno odredbi članka 134. Zakona o radu, iz čega zaključuje da se radi o tvrdnjama iskonstruiranim isključivo za potrebe ovog postupka. Podredno, glede okolnosti koje bi u slučaju usvajanja tužbenog zahtjeva upućivale na nemogućnost nastavka radnog odnosa, tuženik ističe kako je tužiteljica 2. travnja 2025. u 15:30 sati poslodavcu elektroničkom poštom dostavila potvrdu o privremenoj nesposobnosti za rad izdanu istog dana retroaktivno s naznakom prvog dana nesposobnosti 1. travnja 2025., a dakle tek nakon što joj je u 14:23:17 sati iste dan uručena Odluka o otkazu, zbog čega tuženik smatra da je tužiteljica zloupotrebljavala privremenu nesposobnost za rad. Nadalje, tuženik ističe kako su podnošenje prijava protiv zaposlenika izv. prof. dr. sc. Stipe Buzara i doc. dr. sc. Davora Perkova, konfliktni pristup tužiteljice-protutužene te narušeni odnosi dovoljan razlog za zaključak da bi, u slučaju povratka tužiteljice-protutužene na posao, bilo otežano normalno odvijanje obrazovnog i radnog procesa. Tuženik-protutužitelj stoga smatra kako su se ispunile pretpostavke propisane člankom 125. Zakona o radu jer postoje okolnosti koje opravdano ukazuju da nastavak radnog odnosa, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih stranaka, nije moguć, te predlaže

da sud, podredno, odredi sudski raskid ugovora o radu sukladno protutužbenom zahtjevu.

3. Tužiteljica-protutužena se protivila predloženom sudskom raskidu ugovora o radu.

4. Tijekom postupka izvedeni su dokazi pregledom i čitanjem omotnice Libertas sveučilišta EM157198609HR (str. 23 spisa), ispisa praćenja poštanske pošiljke EM157198609HR (str. 24 i 306 spisa), odgovora na Zahtjev za zaštitu prava od 5. svibnja 2025. (str. 25 spisa), preslike omotnice EM157197988HR (str. 26 spisa), Odluke Stegovnog povjerenstva Sveučilišta Libertas od 27. ožujka 2025. (str. 27-35 i 287-295 spisa), ispisa praćenja poštanske pošiljke EM157197988HR (str. 36 spisa), potvrde o primitku (str. 38 spisa), žalbe tužiteljice-protutužene na odluku Stegovnog povjerenstva Sveučilišta Libertas (str. 39-49 spisa), ispisa praćenja poštanske pošiljke RG748456884HR (str. 50 spisa), povratnice (str. 51 spisa), Odluke o pokretanju stegovnog postupka od 5. ožujka 2025. (str. 52-53 spisa), Odluke o privremenom udaljavanju s posla (str. 54-55 spisa), Pravilnika o stegovnoj odgovornosti od 30. kolovoza 2023. (str. 56-60 spisa), Pravilnika o radu (str. 61-85 spisa), zapisnika od 17. ožujka 2025. o održanoj sjednici Stegovnog povjerenstva Sveučilišta Libertas (str. 86-90 spisa), Odluke Odbora za diplomatske radove sveučilišnih studija od 18. listopada 2025. (str. 92 i 161 spisa), Pravilnika o diplomskim radovima (str. 93-105 spisa), prijave nesavjesnog i nepravodobnog postupanja protiv izv.prof.dr.sc. Stipe Buzara (str. 106-115 spisa), ispisa praćenja poštanske pošiljke EM157198609HR (str. 116 spisa), ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 28. veljače 2019. (str. 117-119 spisa), preslike povratnice i potvrde o primitku (str. 120 spisa), Zahtjeva za zaštitu prava (str. 121-130 spisa), Odluke o redovitom otkazu ugovora o radu uvjetovan skrivljenim ponašanjem radnika (str. 131-137 i 297-304 spisa), prijave nesavjesnog postupanja i zlouporabe položaja protiv doc.dr.dc. Davora Perkova (str. 139-146 spisa), Etičkog kodeksa (str. 147- 154 spisa), poruka elektroničke pošte (str. 155-160, 163 spisa), uvodne stranice diplomskog rada "Stavovi građana i poduzeća grada Samobora o primjeni zelenih tehnologija u zaštiti okoliša (str. 162 spisa), Pravilnika o sistematizaciji radnih mjesta od 2. siječnja 2019. (str. 164-200 spisa), diplomskog rada "Stavovi građana i poduzeća grada Samobora o primjeni zelenih tehnologija u zaštiti okoliša" (str. 202-276 spisa), preslike povratnice (str. 296 i 305 spisa), potvrde o primitku (str. 307 spisa), prijave protiv tužiteljice-protutužene s priložima (str. 308-310 spisa), poruke elektroničke pošte i izvješća o privremenoj nesposobnosti/spriječenosti za rad (str. 312-319 i 322-325 spisa), izvješća o privremenim nesposobnostima/spriječenostima za rad za travanj 2025. (str. 320-321 spisa), Odluke Upravnog vijeća Sveučilišta Libertas od 12. lipnja 2025. (str. 344-351 spisa) i druge priložene dokumentacije te su izvedeni dokazi saslušanjem svjedoka Stipe Buzara (str. 365-367 spisa), Davora Perkova (str. 368-370 spisa), Vladimira Filipovića (str. 370-373 spisa) i Ante Samodola (str. 380-382 spisa) i tužiteljice Helena Šlogar (str. 383-388 spisa). Sud nije saslušao zastupnika po zakonu tuženika budući je punomoćnik tuženika na ročištu održanom 28. travnja 2026. naveo da odustaje od tog dokaznog prijedloga iz razloga ekonomičnosti postupka, a imajući u vidu da zastupnik po zakonu tuženika nema neposrednih saznanja o predmetu spora.

5. Temeljem tako provedenog postupka, na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, sukladno odredbi članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01.,

117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25., dalje: ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužiteljice-protutužene osnovan, a protutužbeni zahtjev tuženika-protutužitelja neosnovan.

6. Predmet spora je zahtjev tužiteljice-protutužene za utvrđenje nedopuštenosti Odluke o redovitom otkazu ugovora o radu uvjetovan skrivljenim ponašanjem radnika, KLASA: 602-04/25-10/3, URBROJ: 251-674-03-1-25-2 od 1. travnja 2025. te vraćanje na rad na radno sukladno Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 28. veljače 2019., kao i zahtjev tuženika-protutužitelja za sudskim raskidom Ugovora o radu sklopljenog na neodređeno vrijeme 28. veljače 2019. s danom podnošenja protutužbenog zahtjeva.

7. Među strankama nije sporno da:

- je tužiteljica-protutužena bila u radnom odnosu kod tuženika-protutužitelja temeljem Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 28. veljače 2019.,
- je tuženik-protutužitelj protiv tužiteljice-protutužene proveo stegovni postupak pokrenut Odlukom o pokretanju stegovnog postupka od 5. ožujka 2025.,
- je Stegovno povjerenstvo tuženika 27. ožujka 2025. donijelo Odluku, KLASA: UP/I-602-04/25-13/10, URBROJ: 251-674-04-1-25-4, kojom je tužiteljica-protutužena proglašena stegovno odgovornom zbog slanja elektroničke poruke studentu Željku Stanecu od 4. ožujka 2025. te joj je izrečena stegovna mjera prijedloga otkaza ugovora o radu,
- je tuženik-protutužitelj 1. travnja 2025. donio Odluku o redovitom otkazu ugovora o radu uvjetovanog skrivljenim ponašanjem radnika, KLASA: 602-04/25-10/3, URBROJ: 251-674-03-1-25-2, koju je tužiteljica –protutužena zaprimila 2. travnja 2025.,
- je tužiteljica-protutužena 4. ožujka 2025. studentu Željku Stanecu uputila predmetnu elektroničku poruku čiji sadržaj nije sporan,
- je tužiteljica-protutužena u periodu od 5. prosinca 2024. do 31. siječnja 2025. bila privremeno nesposobna za rad,
- tužiteljica-protutužena nije bila prethodno upozorena na obveze iz radnog odnosa.

8. Sporno je da li je tuženik-protutužitelj imao opravdan razlog za otkazivanje ugovora o radu tužiteljici-protutuženoj i da li je tuženik-protutužitelj poštovao propisanu proceduru prilikom otkazivanja ugovora o radu tužitelju-protutuženiku.

9. Člankom 133. stavkom 1. („Narodne novine“ broj 93/14., 127/17., 98/19., 151/22., 46/23. i 64/23., dalje; ZR) određeno je da radnik koji smatra da mu je poslodavac povrijedio neko pravo iz radnog odnosa može u roku od petnaest dana od dostave odluke kojom je povrijeđeno njegovo pravo, odnosno od saznanja za povredu prava zahtijevati od poslodavca ostvarenje toga prava. Stavak 2. istog članka propisuje da ako poslodavac u roku od petnaest dana od dostave zahtjeva radnika iz stavka 1. ovoga članka ne udovolji tom zahtjevu, radnik može u daljnjem roku od petnaest dana zahtijevati zaštitu povrijeđenog prava pred nadležnim sudom.

9.1. U konkretnom slučaju, tužiteljica-protutužena je zaprimila Odluku o otkazu 2. travnja 2025. te je pravovremeno 15. travnja 2025. podnijela Zahtjev za zaštitu prava. Tuženik-protutužitelj je 5. svibnja 2025. donio odluku kojom odbija podneseni Zahtjev za zaštitu prava. Slijedom navedenog, tužiteljica-protutužena je pravovremeno podnijela tužbu ovome sudu 20. svibnja 2025.

10. Odredbom članka 115. stavka 1. točke 3. ZR-a propisano je da poslodavac može otkazati ugovor o radu uz propisani ili ugovoreni otkazni rok (redoviti otkaz), ako za to ima opravdani razlog, između ostalog, u slučaju ako radnik krši obveze iz radnog odnosa (otkaz uvjetovan skrivljenim ponašanjem radnika).

11. Odredbom člankom 119. stavkom 1. ZR propisano je da prije redovitog otkazivanja uvjetovanog ponašanjem radnika, poslodavac je dužan radnika pisano upozoriti na obvezu iz radnog odnosa i ukazati mu na mogućnost otkaza u slučaju nastavka povrede te obveze, osim ako postoje okolnosti zbog kojih nije opravdano očekivati od poslodavca da to učini. Stavkom 2. istog članka propisano je da prije redovitog ili izvanrednog otkazivanja uvjetovanog ponašanjem radnika, poslodavac je dužan omogućiti radniku da iznese svoju obranu, osim ako postoje okolnosti zbog kojih nije opravdano očekivati od poslodavca da to učini. Nadalje, odredbom članka 135. stavka 3. ZR propisano je da je u slučaju spora zbog otkaza ugovora o radu, teret dokazivanja postojanja opravdanog razloga za otkaz ugovora o radu na poslodavcu ako je ugovor o radu otkazao poslodavac, a na radniku samo ako je on ugovor o radu otkazao izvanrednim otkazom ugovora o radu.

12. Tijekom postupka nije bilo sporno da tuženik-protutužitelj nije tužiteljicu-protutuženu prethodno upozorio na obveze iz radnog odnosa sukladno članku 119. stavku 1. ZR-a. Tuženik-protutužitelj se poziva na odredbu članka 9. stavka 2. Pravilnika o stegovnoj odgovornosti, prema kojoj se pisano upozorenje daje samo u slučaju lakšeg oblika kršenja koji ne zahtijeva provođenje stegovnog postupka, zaključujući kako provedeni stegovni postupak sam po sebi opravdava izostanak pisanog upozorenja. Ovakva navode tuženika-protutužitelja sud ocjenjuje neosnovanim. U konkretnom slučaju, sama činjenica pokretanja i vođenja stegovnog postupka ne predstavlja okolnost zbog koje nije opravdano očekivati od poslodavca da tužiteljicu-protutuženu pisano upozori na obveze iz radnog odnosa. Iznimka iz članka 119. stavka 1. ZR-a primjenjiva je za situacije u kojima je priroda i težina povrede takva da pisano upozorenje gubi svaki smisao. Tužiteljici-protutuženoj je otkazan ugovor o radu zbog slanja poruke elektroničke pošte studentu Željku Stanecu 4. ožujka 2025. Prema mišljenju ovog suda, a uzimajući u obzir sadržaj predmetne poruke elektroničke pošte te da je tužiteljica-protutužena bila zaposlena kod tuženika od 2007. godine, povreda obveze koja se tužiteljici-protutuženoj stavlja na teret, ni po svojoj naravi, ni po težini, nije takva da bi od tuženika-protutužitelja kao poslodavca bilo neopravdano očekivati da tužiteljicu-protutuženu prethodno pisano upozori na obveze iz radnog odnosa i ukaže joj na mogućnost otkaza. Dakle, tuženik-protutužitelj nije iznio niti dokazao postojanje okolnosti koje bi takvo postupanje opravdavale u smislu iznimke propisane odredbom članka 119. stavka 1. ZR-a, zbog čega je Odluka o otkazu nedopuštena.

13. Nadalje, tužiteljica-protutužena navodi da iznošenje obrane pred Stegovnim povjerenstvom Sveučilišta Libertas ne može se smatrati iznošenjem obrane u smislu odredbe članka 119. stavka 2. ZR-a, tim više što je je iz zapisnika od 17. ožujka 2025. o održanoj sjednici Stegovnog povjerenstva vidljivo da su članovi Stegovnog povjerenstva skraćivali iznošenje obrane od tužiteljice te prekinuli sjednicu. Prema ocjeni ovog suda, omogućavanje tužiteljici-protutuženoj da iznese obranu 17. ožujka 2025. na sjednici Stegovnog povjerenstva Sveučilišta Libertas, smatra se da je tuženik-protutužitelj ispunio obvezu propisanu člankom 119. stavkom 2. ZR. Sukladno

odredbi članka 50. stavka 3. Pravilnika o radu tuženika, postupak obrane provodi se u okviru stegovnog postupka, pa su na taj način ispunjene formalne pretpostavke propisane odredbom članka 119. stavka 2. ZR-a. Dodatno se ističe da je tuženik-protutužitelj tužiteljici-protutuženoj omogućio usmeno iznošenje obrane na sjednici i iako je sjednica prekinuta, tužiteljica-protutužena nije bile onemogućena u iznošenju pisane obrane od održane sjednice 17. ožujka 2025. do donošenja Odluke o otkazu. Stoga ovaj sud ne nalazi osnovanim prigovor tužiteljice-protutužene da joj tuženik-protutužitelj nije omogućio iznošenje obrane.

14. U odnosu na navode tužiteljice-protutužene da je tužba preuranjena te da nije proveden postupak sukladno Pravilniku o stegovnoj odgovornosti, navodi se slijedeće. Tuženik je pravna osoba sa statusom privatne ustanove. Člankom 37. stavkom 1. i 2. Zakona o ustanova ("Narodne novine" br. 76/93., 29/97., 47/99., 35/08., 127/19. i 151/22.; dalje: ZU) propisano je da je ravnatelj voditelj ustanove, ako zakonom nije drugačije određeno. Ravnatelj organizira i vodi rad i poslovanje ustanove, predstavlja i zastupa ustanovu, poduzima sve pravne radnje u ime i za račun ustanove, zastupa ustanovu u svim postupcima pred sudovima i ovlaštenim javnopravnim tijelima. Stoga je ovaj sud mišljenja da je ravnatelj tuženika-protutužitelja, sukladno zakonu, bio ovlašten donijeti Odluku o otkazu neovisno i o stegovnom postupku koji se vodio protiv tužiteljice-protutužene i o odluci koja je donesena u okviru stegovnog postupka. Naime, time što je kod tuženika-protutužitelja donesen Pravilnik o stegovnoj odgovornosti, nisu ograničene zakonom uređene ovlasti ravnatelja tuženika-protutužitelja da donese Odluku o otkazu u skladu s odredbama ZR-a.

15. Pregledom i čitanjem Odluke o otkazu (KLASA: 602-04/25-10/3, URBROJ: 251-674-03-1-25-2) utvrđeno je da je tuženik-protutužitelj tužiteljici-protutuženoj otkazao ugovor o radu sklopljen na neodređeno vrijeme 28. veljače 2019., i to zbog kršenja obveza iz radnog odnosa temeljem članka 115. stavka 1. točke 3. ZR-a. Kao otkazni razlog poslodavac navodi počinjenje stegovnih djela iz članka 7. stavka 1. točke 1., 10. i 17. Pravilnika o stegovnoj odgovornosti — neizvršavanja, nesavjesnog i nemarnog izvršavanja radnih obveza, uznemiravanja studenta s kojim se službeno kontaktira te nanošenja štete ugledu ustanove. Navedena stegovna djela počinjena su na način da je tužiteljica 4. ožujka 2025. studentu Željku Stanecu uputila elektroničku poruku prijetećeg i uznemiravajućeg sadržaja, u kojoj mu je, između ostalog, navela da će protiv njega pokrenuti prijavu Stegovnom povjerenstvu i Etičkom povjerenstvu Sveučilišta Libertas u slučaju da doc. dr. sc. Davor Perković nastavi mentorirati sadašnju temu diplomskog rada, pri čemu je student izborom novog mentora tek postupao prema uputama nadležnog prorektora i u cijelosti je izvršio sve svoje obveze sukladno općim aktima i uputama Sveučilišta, i to uslijed dugotrajne privremene nesposobnosti tužiteljice za rad. Počinjenje navedenih povreda obveza iz radnog odnosa je utvrđeno Odlukom Stegovnog povjerenstva od 27. ožujka 2025. (KLASA: UP/1-602-04/25-13/10), kojom je tužiteljica-protutužena proglašena stegovno odgovornom i kojom joj je izrečena stegovna mjera prijedloga otkaza ugovora o radu. Dodatno, tuženik u Odluci o otkazu navodi da na temelju utvrđenog činjeničnog stanja u stegovnom postupku i samog provedenog stegovnog postupka, utvrdio da je tužiteljica-protutužena kršila obveze iz radnog odnosa temeljem čega je istoj otkazan ugovor o radu zbog skrivljenog ponašanja radnika. Dakle, sud zaključuje da otkaz ugovora o radu nije donesen isključivo na temelju navedene Odluke Stegovnog povjerenstva, već na temelju utvrđenog činjeničnog stanja u cjelini, a koje činjenično stanje se utvrđivalo u okviru stegovnog postupka. Naime, poslodavac je u okviru stegovnog postupka, ali i

polazeći od sveukupno prikupljene dokumentacije, uključujući elektroničku korespondenciju od 4. ožujka 2025., prijavu prorektora izv. prof. dr. sc. Stipe Buzara od 4. ožujka 2025., izjavu tužiteljice danu na sjednici Stegovnog povjerenstva od 17. ožujka 2025. te poruku elektroničke pošte studenta Željka Staneca, utvrdio da je tužiteljica-protutužena kršila obveze iz radnog odnosa u smislu članka 115. stavka 1. točke 3. ZR-a. Tuženik-protutužitelj je u obzir da je tužiteljica u trenutku upućivanja predmetne poruke već bila upoznata s time da je prijava teme diplomskog rada pod mentorstvom doc. dr. sc. Davora Perkova prihvaćena sukladno propisanoj proceduri, da je u svojoj izjavi pred Stegovnim povjerenstvom u cijelosti ostala pri stajalištu da je njezino postupanje bilo opravdano i da nije izrazila žaljenje, te da je sadržaj upućene poruke na studenta, koji je tek provodio upute Sveučilišta, ostavio negativne posljedice narušivši njegovo povjerenje u instituciju. Na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja tuženik-protutužitelj je zaključio da su ispunjene pretpostavke za redoviti otkaz ugovora o radu uvjetovan skrivljenim ponašanjem radnika.

16. Tijekom postupka je saslušan svjedok Stipe Buzar koji je naveo da je kod tuženika zaposlen od rujna 2013. na radnom mjestu izvanrednog profesora, a u mandatu je prorektora za studente i nastavu. Tužiteljicu-protutuženu poznaje kao radnu kolegicu. Od otkaznih razloga poznat mu je samo onaj dio u koji je bio osobno uključen. Vezano uz kronologiju događaja, svjedok je naveo da je tužiteljica-protutužena bila privremeno nesposobna za rad od studenog 2024. do kraja siječnja 2025. Kako nije mogao znati koliko će bolovanje trajati, predvidio je niz problema koji bi mogli proizaći iz odsutnosti tužiteljice te odredio tko će održavati nastavu umjesto nje. Nakon toga počeli su mu se javljati studenti kojima je tužiteljica-protutužena bila mentorica za izradu diplomskog rada jer su željeli nastaviti s mentoriranjem i biti odgovorni prema vlastitim rokovima. Kad mu se javilo više studenata, krenuo je utvrđivati kojemu broju studenata je tužiteljica mentorica kako bi ih obavijestio o njezinoj odsutnosti te im se stavio na dispoziciju u slučaju da odluče promijeniti mentora za izradu diplomskog rada. Jedan od studenata koji ga je kontaktirao bio je student Željko Stanec, kojemu je svjedok predložio doc. dr. sc. Davora Perkova za mentora. Student i predloženi mentor su se dogovorili oko mentoriranja, izrade diplomskog rada i teme, a navedeno je prošlo i kroz Odbor za diplomske radove, koji je ovlašten odobriti novog mentora. Nakon što se tužiteljica-protutužena vratila na posao, obaviještena je na više načina o promjeni mentorstva za studenta Željka Staneca. Konkretno, tužiteljica-protutužena je uputila e-mail Rektoratu u kojem je tražila status za pojedine studente, a svjedok je na taj e-mail odgovorio te ju ujedno obavijestio o promjeni mentora za studenta Staneca — to se dogodilo 16. ili 17. veljače 2025. Početkom ožujka 2025. student Stanec e-mailom se obratio svjedoku, proslijedio mu elektroničku komunikaciju s tužiteljicom-protutuženom te naveo zabrinutost za svoj status i iznio nepovjerenje u tuženika-protutužitelja kao instituciju i obrazovni sustav. Molio je da ga se, u slučaju sukoba unutar Sveučilišta, iz toga izuzme. Predmetni e-mail koji je tužiteljica-protutužena uputila studentu Željku Stanecu ocijenio je prijetećim. Student je smatrao da je takva komunikacija ispod razine profesionalne odgovornosti, a na isti način tu komunikaciju doživio je i svjedok. S obzirom na to da se radilo o narušavanju ugleda tuženika-protutužitelja, svjedok je 4. ožujka 2025. podnio prijavu stegovnom povjerenstvu protiv tužiteljice-protutužene. Idućeg dana tužiteljica je podnijela prijavu stegovnom povjerenstvu protiv svjedoka. Što se tiče Odluke o promjeni mentorstva, potvrdio je da ne postoji Odluka o poništenju, već jedino Odluka o dodjeli novog mentora studentu Željku Stanecu, a koju donosi Odbor za diplomske radove. Takva odluka kasnijeg datuma sama po sebi poništava prethodnu. Nije mu

poznato je li Odluka o dodjeli novog mentora formalno dostavljena tužiteljici-protutuženoj, no potvrđuje da ju je on e-mailom obavijestio o dodjeli novog mentora studentu Stanecu u veljači 2025. U e-mailu koji je tužiteljica-protutužena uputila Željku Stanecu nije bilo govora o kvaliteti diplomskog rada, već isključivo o pitanju mentoriranja. Tužiteljica-protutužena nije imala uvid u diplomski rad koji je bio u mentoriranju kod doc. dr. sc. Perkova. Student Željko Stanec ni u čemu nije odstupio od uputa ili odluka tuženika. Na pitanje kako bi povratak tužiteljice na rad utjecao na odvijanje radnog procesa, svjedok je odgovorio da ne zna kako bi se radni proces mogao normalno odvijati.

17. U postupku je saslušan svjedok Davor Perkov koji je u svom iskazu naveo da je zaposlen kod tuženika-protutužitelja dvadeset godina i tužiteljicu-protutuženu poznaje kao radnu kolegicu. Poznato mu je da je tužiteljica-protutužena bila na bolovanju krajem 2024. te da su se pojavili problemi u izvedbi nastave. Tužiteljica-protutužena ga je prijavila stegovnom povjerenstvu zbog preuzimanja mentorstva za studenta Željka Staneca. U pogledu postupka preuzimanja mentorstva, svjedok je naveo da ga je prorektor Buzar negdje u siječnju 2025. kontaktirao i upitao bi li preuzeo mentorstvo za studenta Staneca s obzirom na tužiteljičino bolovanje. Svjedok je odgovorio da mora razmisliti te da će dati odgovor tek nakon razgovora sa studentom i sagledavanja cjelokupne situacije, budući preuzimanje mentorstva nije uobičajena pojava u akademskoj zajednici, ali se događalo. Razgovorom sa studentom Stanecom, kojeg je opisao kao ozbiljnog gospodina i zaključio je da je student razočaran i bijesan u odnosu na cjelokupnu instituciju te na činjenicu da mu je mentorica bila na bolovanju. Prema kazivanju studenta, tužiteljica-protutužena se bila ponijela na neprimjeren način jer je u e-mailu napisala da ne smije promijeniti mentora. Student je izrazio interes da svjedok preuzme mentorstvo te naveo da mu je diploma hitno potrebna za prijavu na jedno rukovodeće mjesto. Svjedok je, želeći utjecati na to da student ne ode s fakulteta razočaran institucijom, na preuzimanje mentorstva pristao. Tekst prijave teme diplomskog rada je modificiran, a Odbor za diplomatske studije 17. veljače 2025. donio je Odluku o prihvaćanju prijave, čime je istodobno prestala važiti Odluka iz listopada 2024. temeljem koje je tužiteljica-protutužena bila mentor studentu Stanecu. Svjedok je zajedno sa studentom Stanecom nadopunio i izmijenio otprilike 20 do 30 posto diplomskog rada. Istaknuo je da je rad do preuzimanja mentorstva bio dobar i da je tužiteljica-protutužena bila dobra mentorica. Diplomski rad dovršen je 20. ožujka 2025., obrana je bila na visokoj razini, rad je ocijenjen izvrsnim, a student je Sveučilište napustio zadovoljan. Stanje studenta Staneca zbog komunikacije s tužiteljicom opisao je kao rastrojeno, student je bio krajnje nezadovoljan i frustriran te se pitao zašto se to njemu događa. Svjedok je u normalnim okolnostima bio spreman kontaktirati tužiteljicu-protutuženu i zatražiti objašnjenje, ali kako je bila na bolovanju, to nije učinio jer smatra da nije korektno tražiti objašnjenje od osobe koja se nalazi na bolovanju. Cijela procedura vezana uz prijavu teme i diplomskog rada odrađena je u skladu s aktima tuženika. Do predaje tvrdog uveza diplomskog rada — otprilike do kraja ožujka 2025. — uvid u rad mogu imati jedino članovi povjerenstva i kandidat, u konkretnom slučaju student Stanec, pa tužiteljica nije mogla imati uvid u nacrt rada u tijeku ožujka 2025. Tužiteljica-protutužena je podnijela dvije prijave stegovnom povjerenstvu protiv svjedoka i to jednu zbog preuzimanja mentorstva za studenta Staneca, drugu zbog preuzimanja ispitnih postupaka za nekolicinu studenata, što je svjedok preuzeo prema nalogu poslodavca. Stegovno povjerenstvo odbacilo je obje prijave. Prijava teme diplomskog rada rezultat je zajedničke suradnje kandidata i mentora: student popunjava propisani obrazac od 7 do 10 stranica, a mentor i student zatim

usuglašavaju tekst i predlažu povjerenstvo. Odbor donosi posebnu pisanu odluku o prihvaćanju prijave i predloženog povjerenstva, od čega studentu teče rok od godinu dana za diplomiranje. Tema diplomskog rada bila je: „Stavovi građana Samobora o zelenoj tranziciji u kontekstu ekologije. Svjedok je također naveo da preuzimanje mentorstva u akademskoj zajednici nije bila uobičajena pojava, ali se dešavala."

18. Svjedok Vladimir Filipović je u svom iskazu naveo da je zaposlen kod tuženika-protutužitelja otprilike deset godina i tužiteljicu-protutuženu poznaje kao radnu kolegicu. Razlozi otkazivanja ugovora o radu tužiteljici su mu poznati jer je bio član Stegovnog povjerenstva. Stegovnom povjerenstvu dostavljena je prijava prorektora Buzara, a povod je bio e-mail koji je tužiteljica-protutužena uputila studentu Stanecu. Zadatak Stegovnog povjerenstva bio je utvrditi je li sadržaj tog e-maila neprimjeren te sadrži li prijetnje i ucjene studentu. Analizom predmeta povjerenstvo je utvrdilo da je predmetni e-mail neprimjeren, osobito imajući u vidu odnos profesora i studenta u kojemu se student nalazi u podređenom položaju. Prije donošenja odluke saslušana je i tužiteljica-protutužena, koja nije osporavala da je sporni e-mail poslala niti je iskazala žaljenje, već je inzistirala na pitanjima kvalitete diplomskog rada studenta Staneca. Povjerenstvo je uzelo u obzir i obvezu zaštite ugleda tuženika-protutužitelja kao privatnog sveučilišta koje se financira isključivo iz školarina. Odluka je donesena jednoglasno, a tužiteljica-protutužena je podnijela žalbu, no povjerenstvo je ostalo pri svojoj odluci i žalbu prosljedilo višem tijelu na odlučivanje. U pogledu povoda slanja predmetnog e-maila, svjedok je naveo da tužiteljica u obrani pred Stegovnim povjerenstvom nije posebno obrazlagala povod, već da je navela interes zaštite kvalitete diplomskog rada. Sadržaj e-maila od 4. ožujka 2025. koji je Stegovno povjerenstvo razmatralo bila je izjava tužiteljice-protutužene kojom je studentu Stanecu najavila da će snositi posljedice ako nastavi raditi s drugim mentorom. Iz e-maila od 4. ožujka 2025. vidljivo je da je tužiteljica-protutužena za promjenu mentora saznala prije pisanja tog e-maila. Što se tiče utjecaja predmetnog e-maila na počinjena stegovna djela, svjedok je obrazložio da je tužiteljica-protutužena pisanjem e-maila prvenstveno postupila suprotno odluci tuženika-protutužitelja o promjeni mentorstva, čime je počinila stegovno djelo neizvršavanja radnih obveza. Stegovno djelo nesavjesnog izvršavanja radnih obveza odnosilo se na zanemarivanje utjecaja koji takva izjava ima na profesore i studente, dok se nemarno izvršavanje radnih obveza odnosilo na štetu nanesenu ugledu Sveučilišta. Sporno je to što je studentu po propisanoj proceduri dodijeljen novi mentor i student time nije počinio ništa protivno propisima, a raniji mentor obraća mu se e-mailom i prijeti mu Stegovnim povjerenstvom i Etičkim povjerenstvom. Navedeno je uzrokovalo uznemirenost kod studenta, a zaštita ugleda tuženika bila je bitna jer studenti međusobno razmjenjuju iskustva. Nakon donošenja odluke o promjeni mentorstva, nije uobičajeno da raniji mentor kontaktira studenta po tom pitanju, a osobito ne na način na koji se tužiteljica obratila studentu Stanecu. Stegovno povjerenstvo može izreći stegovnu mjeru opomene ili otkaza ugovora o radu. Okolnosti konkretnog slučaja opravdavale su izricanje najteže mjere jer tužiteljica-protutužena nije izrazila žaljenje niti uvidjela problem u svom postupanju, a uzimajući u obzir specifičnost posla koji tuženik-protutužitelj obavlja, postoji opravdana sumnja da bi tužiteljica mogla ponoviti isto ponašanje, što bi dovelo do daljnjeg narušavanja ugleda Sveučilišta. Povjerenstvo je uzelo u obzir cjelokupnu e-mail korespondenciju, no u njoj nije pronašlo ništa što bi olakšalo položaj tužiteljice-protutužene. Povjerenstvo je predložilo da žalba ne odgađa izvršenje odluke, i to upravo iz razloga što bi protivan prijedlog značio tužiteljičin povratak na rad i rizik ponavljanja stegovnog djela. Student Stanec pisao je prorektoru Buzaru te naveo da

je zbunjen i da je izgubio povjerenje u tuženika-protutužitelja, molivši da ga se izuzme od eventualnih sukoba između poslodavca i tužiteljice te da samo želi završiti studij. U povodu prijava koje je tužiteljica-protutužena podnijela stegovnom povjerenstvu protiv prof. Buzara i prof. Perkova, svjedok je naveo da je Stegovno povjerenstvo razmotrilo te prijave, da su se profesori kratko pisano i usmeno očitovali te da povjerenstvo nije utvrdilo da bi profesori učinili nešto protivno aktima Sveučilišta. Prorektor Buzar bio je odgovoran organizirati zamjene u nastavi i mentorstvu u slučaju odsutnosti profesora. Odnosi između tužiteljice i dijela profesora su teško narušeni, a neophodna je suradnja. Nadalje, narušen je i odnos profesora prema studentima, uz opravdanu sumnju bi li se slično ponašanje ponovilo.

19. Svjedok Ante Samodol je u svom iskazu naveo da je zaposlen kod tuženika od 2013., s dva prekida, a zadnje od 2021., te obnaša funkciju prorektora za organizaciju i kvalitetu. Na toj funkciji bio je i u trenutku otkazivanja ugovora o radu tužiteljici te je bio i član Stegovnog povjerenstva. Prorektor Buzar podnio je prijavu Stegovnom povjerenstvu protiv tužiteljice-protutužene zbog e-maila upućenog 4. ožujka 2025. studentu Stanecu. Povjerenstvo je sjednicu održalo 17. ožujka 2025., na kojoj je razmotrilo sve okolnosti i sadržaj predmetnog e-maila, a na istoj sjednici saslušana je i tužiteljica. Tužiteljica-protutužena je u obrani naglasak stavila na brigu o kvaliteti diplomskog rada i procedurama fakulteta, premda je u spornom e-mailu prijetila studentu prijavom Stegovnom i Etičkom povjerenstvu zbog prihvatanja drugog mentora. U siječnju 2025. student je obavijestio tužiteljicu-protutuženu o promjeni mentora, a prorektor Buzar učinio je isto u veljači 2025., nakon čega je tužiteljica-protutužena u ožujku 2025. ipak uputila sporni e-mail studentu, obračunavajući se, prema ocjeni Stegovnog povjerenstva, posredno s postupanjem tuženika-protutužitelja. Stegovnim postupkom nije utvrđena nikakva nezakonitost ni nepravilnost u postupku dodjele novog mentora studentu Stanecu. Povjerenstvo nije moglo prihvatiti obranu tužiteljice-protutužene te je donijelo prijedlog odluke o prestanku radnog odnosa. Kod promjene mentora student mora proći istu proceduru za odobrenje diplomskog rada kao i prvi puta. Odbor za diplomske radove mora donijeti odluku kojom se odobrava promjena mentora te naziv i sadržaj diplomskog rada. U konkretnom slučaju Odbor je donio takvu odluku, a mentorstvo je preuzeo prof. Perkov. Prorektor Buzar nadležan je za organiziranje nastave i studente te je u tom dijelu nadređen tužiteljici. Svjedok je naveo da povratak tužiteljice na posao ne žele riskirati zbog mogućeg narušavanja odnosa sa studentima. Tužiteljici-protutuženoj je u okviru stegovnog postupka omogućeno iznošenje obrane i korištenje zakonskih prava, a sjednica je trajala oko sat vremena. Utvrđene povrede obveza tužiteljice-protutužene odnosile su se na uznemiravanje studenta s obzirom na prijetnje izrečene u e-mailu, neizvršavanje obveza budući da Sveučilište ima mogućnost mijenjati mentore studentima, te izlaganje Sveučilišta reputacijskom riziku iznošenjem sumnji o nezakonitim radnjama Sveučilišta pred studentom. Stegovno povjerenstvo uzelo je u obzir cjelokupnu e-mail korespondenciju, no suština povrede obveza sadržana je u konkretnoj izjavi tužiteljice u spornom e-mailu kojom je protestirala protiv odluke tuženika o imenovanju novog mentora. Mjera otkaza ugovora o radu predložena je jer je povjerenstvo izgubilo kompletno povjerenje u buduću suradnju s tužiteljicom-protutuženom, uzimajući u obzir i sam sporni e-mail i nastup tužiteljice pred Stegovnim povjerenstvom. Žalba ne odgađa izvršenje Odluke Stegovnog povjerenstva, a Odluka je upućena Upravnom vijeću tuženika radi daljnjeg postupanja. Tuženiku-protutužitelju bi u slučaju odgode izvršenja prijetila reputacijska šteta, uz rizik ponavljanja istog djela u slučaju tužiteljičinog povratka u nastavu. U povodu prijava tužiteljice-protutužene

protiv prorektora Buzara i prof. Perkova, Stegovno povjerenstvo saslušalo je profesore te nije pronašlo nikakve propuste u njihovom radu.

20. Tijekom postupka saslušana je i tužiteljica-protutužena koja je u svom iskazu navela da je bila zaposlena kod tuženika od 2007. na radnom mjestu docenta, a 2024. izabrana je u zvanje izvanrednog profesora. Bila je privremeno nesposobna za rad u dva navrata: od 15. studenog do 29. studenog 2024. te od 5. prosinca 2024. do 31. siječnja 2025., uz zimski odmor u međuvremenu. Na posao se vratila u ponedjeljak 3. veljače 2025. te je počela čitati e-maile pristigle za trajanja privremene nesposobnosti za rad. Među e-mailovima bio je i e-mail studenta Željka Staneca od 14. siječnja 2025., kojim joj je u privitku dostavio diplomski rad na pregled. Naziv e-maila bio je: „Stavovi građana i poduzeća Grada Samobora o primjeni zelenih tehnologija u zaštiti okoliša — diplomski rad Željko Stanec." Tužiteljica-protutužena je studentu odgovorila da će ga kontaktirati kada pročita rad, a tokom istog dana zaprimila je studentov odgovor kojim ju je obavijestio da mu je prorektor Buzar dodijelio novog mentora, doc. dr. sc. Davora Perkova, koji je rad pročitao, napravio turnitin kontrolu, sačinio izvješće i da je student pred obranom. Istoga dana tužiteljica-protutužena je e-mailom kontaktirala Rektorat radi zakazivanja sastanka zbog toga što joj je za trajanja bolovanja oduzeto više mentorstva za diplomske radove. Odgovor taj dan nije dobila, no telefonski se javila asistentici rektora koja je obećala povratni kontakt. Ponovljeni e-mail Rektoratu od 5. veljače 2025. ostao je bez odgovora. Budući od tuženika-protutužitelja nije zaprimila novu odluku Odbora za diplomske radove kojom bi se potvrdila promjena mentorstva, nastavila je s čitanjem diplomskog rada studenta Staneca. Po pročitanoj radu posumnjala je u autorstvo jer tema navedena u radu nije bila identična odobrenoj temi, rad nije sadržavao empirijsko istraživanje provedeno u skladu s propisanim statističkim metodama, stručni doprinos nije bio naveden, a literatura je bila štura. E-mail od 14. veljače 2025., kojim ju je prorektor Buzar paušalno obavijestio da su joj oduzeta mentorstva za osam studenata te da su ti studenti s novim mentorima podnijeli prijave tema Odboru za diplomske radove, tužiteljica-protutužena nije ocijenila dostatnom službenom odlukom o promjeni mentorstva. U tom e-mailu nije bio naveden tko su novi mentori, nisu dostavljene nove odluke Odbora, nije naveden datum sjednice niti je potvrđeno prihvaćanje novih prijava. Slanje prijave tema Odboru za diplomske radove, prema njezinom stajalištu, ne znači nužno i njihovo prihvaćanje jer se znalo događati da se prijave, prije prihvaćanja, više puta vraćaju na doradu. Dana 4. ožujka 2025. uputila je studentu Stanecu sporni e-mail, u kojemu je iznijela kronologiju njihove komunikacije nakon povratka s bolovanja te obrazložila svoju poziciju. Navela je da nema prigovora na preuzimanje mentorstva od strane drugog profesora, ali da novi mentor ne može preuzeti mentoriranje iste teme diplomskog rada u toj fazi, jer je to, prema njezinom stajalištu, neetično i neuobičajeno u akademskoj zajednici. Izjavu o mogućem pokretanju prijave Stegovnom i Etičkom povjerenstvu tumači kao upozorenje na moguće pokretanje postupaka zbog sumnje u autorstvo, a ne kao prijetnju — tim više što ju je Pravilnik o diplomskom radu obvezivao na podnošenje takve prijave u slučaju sumnje. U e-mailu od 4. ožujka 2025. tužiteljica nije spominjala kvalitetu diplomskog rada, plagijat ni spornu metodologiju — fokus je bio na e-mail korespondenciji između nje i studenta. Kvaliteta diplomskog rada bila bi predmet posebne prijave Stegovnom povjerenstvu, a tu je tematiku iznijela tek u prijavi protiv prof. Buzara i prof. Perkova od 5. ožujka 2025. Student je na sporni e-mail odgovorio, ispričao se i objasnio da je novog mentora prihvatio zbog brzine diplomiranja. Tužiteljica smatra da student nije bio uznemiren, što je vidljivo iz njegova odgovora kojim je naveo da nema prigovora na međusobnu suradnju te se ispričao.

Dana 5. ožujka 2025. podnijela je prijave stegovnom povjerenstvu protiv prorektora Buzara i doc. dr. sc. Perkova, u kojima je navela da nikada nije primila novu odluku Odbora o promjeni mentorstva i da je zatražila utvrđivanje usklađenosti postupanja s pravilnicima tuženika. Toga je dana onemogućen joj pristup službenom e-mailu, a 6. ožujka 2025. zaprimila je Odluku o suspenziji. Poziv za sjednicu Stegovnog povjerenstva zaprimila je na kućnoj adresi. Sjednica je održana 17. ožujka 2025. Tužiteljica-protutužena je istaknula da ni u pozivu ni na početku sjednice nije bila upozorena na pravo angažiranja branitelja. Na sjednici je iznijela da nikada nije zaprimila novu odluku Odbora za diplomatske radove, priložila je cjelokupnu korespondenciju sa studentom i sam diplomski rad. U drugom dijelu izlaganja obrazlagala je kvalitetu diplomskog rada, no predsjednik Stegovnog povjerenstva prof. dr. sc. Ivo Andrianić prekinuo je njezino izlaganje navevši da to ne želi slušati, a izv. prof. dr. sc. Ante Samodol zatražio je prekid sjednice i izlaganja te napustio dvoranu bez potpisivanja zapisnika. Tužiteljica je jedina potpisala zapisnik, a primjerak je zaprimila tek 27. ožujka 2025., na vlastito inzistiranje putem e-maila od 18. ožujka 2025. Dana 2. travnja 2025. poštom je zaprimila Odluku o otkazu, a dan ili dva ranije i Odluku Stegovnog povjerenstva. U Odluci je stajalo da žalba ne odgađa njezino izvršenje. Putem punomoćnika podnijela je žalbu na Odluku Stegovnog povjerenstva, a na Odluku o otkazu podnijela je zahtjev za zaštitu prava. Upravno vijeće tuženika donijelo je odluku kojom se žalba odbija. Navela je i da je protiv te Odluke Upravnog vijeća podnesena tužba Upravnom sudu te da taj postupak još teče. Tužiteljica-protutužena je zaključno istaknula da je od 2007. do otkazivanja ugovora o radu nikada nije primila ni pisano ni usmeno upozorenje na kršenje obveza iz radnog odnosa. Nadalje, smatra da joj poslodavac nije omogućio iznošenje cjelokupne obrane u stegovnom postupku jer joj je izlaganje prekinuto, te da joj ni nakon stegovnog postupka nije bila pružena mogućnost iznošenja obrane. Uvjerena je da je u cijelosti postupala u skladu s internim aktima poslodavca i sklopljenim ugovorom o radu, imajući u vidu da joj nova odluka Odbora o promjeni mentorstva nikada nije bila dostavljena. Na pitanje bi li danas postupila drugačije, odgovorila je da ne bi te da je postupila u skladu s Pravilnikom o diplomskom radu. Želi se vratiti na radno mjesto i nastaviti sa znanstvenim radom, a smatra da ne bi trebala biti kažnjena zbog onoga što ocjenjuje nezakonitom odlukom poslodavca. Kada je rasporedila otkazne razloge u kontekst stegovnih djela — u odnosu na neizvršavanje, nesavjesno, nepravodobno ili nemarno izvršavanje radnih obveza — tužiteljica-protutužena je navela da ta stegovna djela nije počinila, već je upravo suprotno postupala u skladu s internim aktima poslodavca i preuzetim ugovornim obvezama. Što se tiče uznemiravanja studenta, istaknula je da ga e-mailom od 4. ožujka 2025. nije uznemiravala već upozorila, što je potvrđeno i studentovim odgovorom kojim se ispričao i nije izrazio uznemirenost. Nanošenje štete ugledu ustanove, prema njezinom stajalištu, nije počinila — upravo suprotno, postupala je s ciljem zaštite ugleda i interesa tuženika-protutužitelja.

21. Sud vjeruje iskazima svjedoka Stipe Buzara, Davora Perkova, Vladimira Filipovića i Ante Samodola i to u dijelovima u kojima su suglasno iskazivali s tužiteljicom-protutuženom i s dokumentacijom koja je priložena u sudski spis. Sud u cijelosti vjeruje iskazu tužiteljice-protutužene jer je isti životan i logičan i u skladu s dokumentacijom koja je priložena u sudski spis, a osobito vjeruje iskazu tužiteljice u djelu u kojem se isti odnosi na pitanje dostave službene odluke o promjeni mentorstva. Svjedok Buzar izjavio je da ne zna je li Odluka Odbora od 17. veljače 2025. formalno dostavljena tužiteljici, ali da ju je on o promjeni mentorstva obavijestio e-mailom u

veljači 2025. Tužiteljica-protutužena je navela da u prilogu navedene poruke elektroničke pošte od 14. veljače 2025. koju joj je uputio svjedok Buzar nije zaprimila odluku o promijeni mentorstva, a dodatno iz zapisnika o sjednici Stegovnog povjerenstva, proizlazi da je tužiteljica-protutužena na sjednici od 17. ožujka 2025. navela da nije zaprimila niti od jednog tijela Sveučilišta Libertas službenu odluku da nije više mentorica studentu Željku Stanecu. Tuženik-protutužitelj tijekom postupka nije dostavio u spis Odluku Odbora za diplomske radove koja je donesena 17. veljače 2025., niti dokaz da je ista odluka dostavljena tužiteljici. Po mišljenju ovog suda, jedino predmetna odluka nadležnog tijela tuženika-protutužitelja i njezina dostava tužiteljici-protutuženoj predstavlja valjanu osnovu za prestanak obavljanja poslova mentorstva prema studentu. Obavijest svjedoka Stipe Buzara o promijeni mentorstva sadržana u poruci elektroničke pošte upućene tužiteljici 14. veljače 2025., a koja je uslijedila prije donošenja Odluke o primjeni mentorstva, ne može zamijeniti odluku Odbora za diplomske radove sveučilišnih studija niti dostavu iste tužiteljici-protutuženoj kao ranijoj mentorici, bez obzira što je Stipe Buzar ujedno i predsjednik predmetnog Odbora. Naime, sukladno članku 12. stavku 1. Pravilnika o diplomskom radu proizlazi da je Odbor za diplomske radove stručnih studija stalno radno tijelo Sveučilišta koje odlučuje o odobravanju prijave teme diplomskih radova na stručnim studijima. Također, iz kronologije dostavljene dokumentacije vidljivo je da su obavijesti svjedoka Stipe Buzara, ali i studenta Željka Staneca, uslijedila prije donošenja odluke nadležnog tijelu o promjeni mentora studentu Željku Stanecu.

22. Pri ocjeni (vrednovanju) tužiteljčinog nespornog postupanja upućivanjem poruke elektroničke pošte od 4. ožujka 2025. studentu Željku Stanecu, osim sadržaja navedene poruke, ovaj sud je imao u vidu i sve okolnosti predmetnog slučaja. U ocjeni je li izrečena sankcija (redoviti otkaz ugovora o radu) tužiteljici primjerena te razmjerna učinjenom u konkretnom slučaju, odnosno da li ponašanje tužiteljice u konkretnom slučaju predstavlja skrivljeno ponašanje koje opravdava donošenje Odluke o otkazu, ovaj sud je imao u vidu i pravna shvaćanja Ustavnog suda Republike Hrvatske zauzeta u Odluci broj U-III-4441/17 od 10. ožujka 2020., koja su prihvaćena i u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-549/2020-3 od 7. rujna 2021.

23. Pregledom i čitanjem poruka elektroničke pošte koja je priložena u sudski spis, ovaj sud utvrđuje da slanje sporne poruke elektroničke pošte od 4. ožujka 2025. ne predstavlja opravdani razlog za otkaz ugovora o radu u smislu članka 115. stavka 1. točke 3. ZR-a. Što se tiče otkaznog razloga neizvršavanja radnih obveza, iz korespondencije je razvidno da je tužiteljici-protutuženoj u trenutku slanja sporne poruke elektroničke pošte bila dostavljena jedino Odluka Odbora za diplomske radove sveučilišnih studija od 18. listopada 2024. kojom je bila imenovana mentoricom i članicom povjerenstva, a da joj nova odluka Odbora o promjeni mentorstva nikada nije dostavljena. Stoga tužiteljica-protutužena nije postupala "suprotno odluci tuženika" u uvjetima u kojima odluka koja bi je obvezivala na drugačije postupanje nije bila donesena ili joj dostavljena. Stoga je tužiteljica-protutužena imala opravdani razlog vjerovati da je i dalje mentorica studenta Željka Staneca tim više što su i svjedok Ante Perković i tužiteljica iskazali da promjena mentorstva u akademskoj zajednici nije bila uobičajena pojava. Što se tiče otkaznog razloga uznemiravanja studenta, ovaj sud utvrđuje da student Željko Stanec, u svom prvom odgovoru na poruku elektroničke pošte od 4. ožujka 2025. u 13:16 sati, nije izrazio uznemirenost, naprotiv, ispričao se i izjavio da "što se tiče Vas stvarno nemam nikakvih primjedbi na suradnju". Naknadno nezadovoljstvo studenta iskazano u poruci elektroničke pošte od 14:10 sati, prema

mišljenju ovog suda, usmjereno je prema institucionalnoj situaciji — "ovakve vrtnje mene osobno ne zanimaju", a ne prema tužiteljici, pri čemu student navodi da "poštuje" oboje, i tužiteljicu i prof. Perkova. Najava zakonom i pravilnikom predviđenog postupka studentu koji je pod mentorskim nadzorom tužiteljice ne predstavlja uznemiravanje, već informiranje o proceduralnim posljedicama mogućeg kršenja pravilnika. Konačno, što se tiče nanošenja štete ugledu ustanove, ovaj sud utvrđuje da je studentova primjedba o nedostatku "profesionalnog dojma", a pogotovo poruka elektroničke pošte svjedoku Buzaru u kojemu student navodi "ništa nisam radio na svoju ruku" i traži rješenje "u skladu sa svim propisima", upućena na cjelokupnu situaciju koju je stvorio nedostatak komunikacije od strane tuženika-protutužitelja, a ne isključivo na postupanje tužiteljice-protutužene. Slijedom navedenog, ovaj sud zaključuje da tuženik nije dokazao da je postupanje tužiteljice-protutužene, u kontekstu propuštanja dostave odluke o promjeni mentorstva, predstavljalo povredu obveze iz radnog odnosa koje bi opravdalo donošenje Odluke o otkazu zbog skrivljenog ponašanja tužiteljice-protutužene, tim više što tužiteljica-protutužena nije nikada prethodno upozorena na obveze iz radnog odnosa iako je kod tuženika-protutužitelja zaposlena od 2007. Dodatno se ističe, da tuženik-protutužitelj nije pružio niti jedan konkretan dokaz o tome da je tužiteljica uzrokovala tuženiku mjerljivu reputacijsku ili poslovnu štetu, a svjedok Ante Perković je iskazao da je student Željko Stanec napustio sveučilište zadovoljan.

24. Tužiteljica je kod tuženika bila zaposlena od 2007. godine, što znači da je do donošenja Odluke o otkazu imala 18 godina radnog staža, a 2024. izabrana je i za izvanrednog profesora. Također, tijekom postupka nije bilo sporno da tužiteljici-protutuženoj nikada ranije nije izrečeno niti jedno pisano upozorenje, opomena niti ikakva primjedba na rad ili ponašanje. Radi se, dakle, o radnici koja je u razdoblju od 18 godina gradila ugled pouzdanog i stručnog radnika. Sadržaj predmeta poruke elektroničke pošte tužiteljice od 4. ožujka 2025., po mišljenju suda, nisu bile uvredljive ili klevetničke naravi usmjerene na omalovažavanje poslodavca ili studenta, nego su, odražavale njegovo stručno uvjerenje o predmetnoj situaciji u kojoj se našla ona kao mentorica te student Željko Stanec. Uzevši u obzir kontekst slučaja u cjelini koji proizlazi iz cjelokupno priložene korespondencije te iskaza tužiteljice kojem sud vjeruje i svjedoka u dijelovima kojima sud istima vjeruje, a vodeći računa o obvezi zaštite dostojanstva, časti i ugleda tuženika-protutužitelja, jer se radi o ne samo zakonom zaštićenim vrijednostima, već i o pravu zaštićenom Ustavom (čl. 35.), ne može se ujedno ignorirati prava tužiteljice-protutužene koja proizlaze iz ustavnog jamstva slobode mišljenja i izražavanja misli. Radi se o pravima koja zaslužuju jednaku zaštitu te je potrebno postignuti pravičnu ravnotežu tih prava. Kada su u pitanju radni odnosi, odnos poslodavca i radnika mora se temeljiti na uzajamnom povjerenju i ponašanju u dobroj vjeri. Međutim, ponašanje u dobroj vjeri ne podrazumijeva i apsolutnu dužnost lojalnosti prema poslodavcu, kao ni toliki stupanj diskrecije da bi radnik bio u potpunosti lišen svog prava na slobodu izražavanja, osobito ako to svoje pravo koristi na način koji ne predstavlja grubo vrijeđanje poslodavca i bez korištenja uvredljivih izraza. Stoga, uzimajući u obzir:

- iznimno dug radni staž tužiteljice-protutužene bez ijednog prethodnog upozorenja,
- da se radi o internoj komunikaciji tužiteljice-protutužene kao profesorice i mentorice studentu Željku Stanecu,
- činjenicu da tuženik-protutužitelj tužiteljici-protutuženoj nije dostavio odluku Odbora za diplomске radove o promjeni mentorstva,

- da je u trenutku slanja poruke elektroničke pošte tužiteljica jedino imala Odluku Odbora od 18. listopada 2024. kojom je bila imenovana mentorice i članicom povjerenstva za studenta Željka Staneca,
- da promjena mentorstva u akademskim krugovima nije bila uobičajena pa je s tim uvezi tužiteljica-protutužena imala opravdani razlog vjerovati da je i dalje u mentorskom odnosu sa studentom Željkom Stanecom,
- kontekst i motiv tužiteljinih izjava koji nisu bili usmjereni na grubo vrijeđanje poslodavca i studenta već na iznošenje osobnog stručnog stajališta i osobnih uvjerenja vezano uz ostvarenje pretpostavki za podnošenje prijava Stegovnom i Etičkom povjerenstvu, valja zaključiti da Odluka o otkazu ne zadovoljava zahtjev razmjernosti koji je pretpostavka dopuštenosti redovitog otkaza zbog skrivljenog ponašanja radnika. Primijenjena sankcija nije bila razmjerna stupnju ozbiljnosti spornog ponašanja, a njome nije postignuta pravična ravnoteža između prava tuženika-protutužitelja na zaštitu poslovnog ugleda i ustavnog prava tužitelja na slobodu mišljenja i izražavanja misli, što Odluku o otkazu čini nedopuštenom.

25. Tužiteljica-protutužena je u tijeku ovog postupka isticala i navode o diskriminaciji, međutim pri tome nije učinila vjerojatnim da je Odluka o otkazu bila motivirana nekom od diskriminacijskih osnova u smislu članka 1. Zakona o suzbijanju diskriminacije („Narodne novine“ broj 85/05. i 112/12.). Tužiteljica nije navela konkretnu diskriminacijsku osnovu niti je navela usporedivu situaciju koja bi upućivala na nepovoljnije postupanje prema njoj u odnosu na druge radnike u istoj ili sličnoj situaciji. Slijedom navedenog, sud ocjenjuje takve navode tužiteljice-protutužena neosnovanima.

26. Slijedom navedenog, na temelju odredbe članka 135. stavka 3. ZR-a, članka 115. stavka 1. točke 3. ZR-a i članka 124. stavka 1. ZR-a, odlučeno je kao u točki I. i II. izreke presude.

27. Tuženik-protutužitelj podnio je protutužbeni zahtjev za sudski raskid ugovora o radu pozivom na odredbu članka 125. stavka 2. ZR-a, ističući da postoje okolnosti koje opravdano upućuju na to da nastavak radnog odnosa tužiteljice-protutužene kod tuženika, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih stranaka, nije moguć. Tuženik te okolnosti veže uz otežano odvijanje obrazovnog i radnog procesa, "konfliktni pristup tužiteljice", podnošenje prijava stegovnom povjerenstvu protiv prorektora Buzara i doc. dr. sc. Perkova, narušene međuljudske odnose na radnom mjestu te isticanje da tužiteljica nije iskazala žaljenje za upućivanjem sporne poruke elektroničke pošte. Također, tuženik-protutužitelj ukazuje i na zloupotrebu privremene nesposobnosti za rad u povodu dostavljanja potvrde o privremenoj nesposobnosti za rad od 1. travnja 2025. Sud ističe da je na tuženiku-protutužitelju bio teret dokazivanja postojanja konkretnih okolnosti koje opravdavaju zaključak o nemogućnosti nastavka radnog odnosa. Pritom sama mogućnost nastupanja određenog rizika ili tek pretpostavljena nemogućnost nastavka suradnje s tužiteljicom-protutuženom ne predstavlja dostatnu osnovu za takav zaključak. Svi svjedoci tuženika (Buzar, Filipović, Samodol) o pitanju nastavka radnog odnosa izjasnili su se općenito: da "ne znaju kako bi se radni proces mogao normalno odvijati", da "ne žele riskirati" ili da se "postavlja pitanje bi li se ponašanje ponovilo", ali niti jedan od svjedoka nije opisao konkretne, objektivno utvrđene okolnosti iz kojih bi nužno slijedilo da je povratak tužiteljice-protutužene na radno mjesto nemoguć. Radno mjesto na kojem je tužiteljica-protutužena radila na Libertas međunarodnom sveučilištu u trenutku donošenja

Odluke o otkazu nije bilo ukinuto, tužiteljica-protutužena je prije otkaza izabrana u zvanje izvanrednog profesora, a tijekom osamnaestogodišnjeg radnog odnosa nije bilo situacija koje bi upućivale na postojanje narušenih međuljudskih odnosa. Okolnost da je tužiteljica-protutužena podnijela prijave stegovnom povjerenstvu protiv prorektora Buzara i doc. dr. sc. Perkova ne može biti osnova za sudski raskid, budući se radi o pravu svakog radnika, koje pravo tužiteljica-protutužena, po mišljenju ovog suda, nije zloupotrijebila. Tužiteljica-protutužena je navedene prijave obrazložila, a podnijela ih je smatrajući da postoje osnova za podnošenje istih. Što se tiče zlouporabe privremene nesposobnosti za rad, sud navodi da je tužiteljica-protutužena dostavila tuženiku-protutužitelju izvješće o privremenoj nesposobnosti za rad od nadležnog liječnika opće prakse koji je ujedno takvu privremenu nesposobnost za rad i utvrdio. Tuženik-protutužitelj, tijekom ovog postupka, nije dokazao da je došlo do zlouporabe privremene nesposobnosti koju je utvrdio nadležni liječnik. Slijedom navedenog, ovaj sud ocjenjuje da tuženik-protutužitelj nije dokazao postojanje okolnosti koje bi opravdano upućivale na to da nastavak radnog odnosa tužiteljice-protutužene, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih stranaka, nije moguć, zbog čega protutužbeni zahtjev za sudskim raskidom ugovora o radu nije osnovan. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki III. izreke ove presude.

28. Ostali priloženi dokazi nisu posebno ocijenjeni jer isti nisu odlučni za rješavanje u ovoj pravnoj stvari.

29. Odluka o trošku parničnog postupka temelji se na odredbi članka 154. stavka 1. ZPP-a i članka 155. ZPP-a, a trošak je odmjeran sukladno Tbr. 7. točki 2. Tarife o nagradama i naknadi za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/23. i 107/25.; dalje: Tarifa). Tužiteljici-protutuženoj je priznat trošak u visini jednokratne nagrade od 500,00 EUR (Tbr. 7/2 i Tbr. 54 Tarife) i to za sastav tužbe od 20. svibnja 2025., sastav podneska od 14. srpnja 2025., zastupanje na ročištima 4. studenoga 2025. i 10. veljače 2026. Tužiteljici-protutuženoj je priznat i trošak:

- zastupanja na ročištu 12. veljače 2026. (Tbr. 7/2 i Tbr. 54 Tarife) u visini od 100,00 EUR,
- zastupanje na ročištu 13. veljače 2026. (Tbr. 7/2 i Tbr. 54 Tarife) u visini od 100,00 EUR,
- zastupanje na ročištu 27. travnja 2026. (Tbr. 7/2 i Tbr. 54 Tarife) u visini od 100,00 EUR,

što uvećano za trošak PDV-a od 25% (Tbr. 42 Tarife) ukupno iznosi 1.000,00 EUR. Stoga je odlučeno kao u točki IV. izreke ove presude.

30. Na dosuđeni trošak parničnog postupka, tužiteljici je dosuđena zatezna kamata koja teče od dana donošenja presude do isplate, sukladno odredbi članka 151. stavka 3. ZPP-a, u visini određenoj člankom 29. stavkom 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23.).

31. Zahtjev tuženika-protutužitelja za naknadu troška postupka odbijen je kao neosnovan, na temelju odredbe članka 154. stavka 1. ZPP-a. Stoga je, odlučeno kao u točki V. izreke ove presude.

32. Paricijski rok u ovom postupku iznosi 15 dana, sukladno članku 328. stavku 2. ZPP-a.

33. Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 12. lipnja 2026.

Sutkinja:
Nikolina Labuhar Bazina

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka otpravka iste. Žalba se podnosi ovom sudu pisano, a o istoj odlučuje nadležni županijski sud. Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (čl. 335. st. 9. ZPP-a).

DNA:

1. Tužiteljici-protutuženoj po punomoćniku
2. Tuženiku-protutužitelju po punomoćniku

Broj zapisa: **9-30889-5c2b2**

Kontrolni broj: **0a03e-2cee9-5bdc4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Nikolina Labuhar Bazina, O=OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.